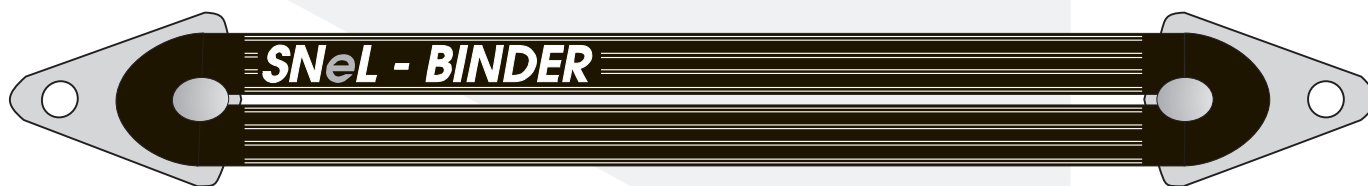

nieuwsblad van oud-leerlingenvereniging

'MYRAKEL'

19 september

3
1994

Dit kwartaal ..

Van de redactietafel
Personalialia
Sint-Nicolaas
Gedichten en meer
Uitspraken van dhr. Rolf

1
1
2
2
4

Van de redactietafel

Over leraren

Het blijft voor ex-scholieren toch altijd een geliefd onderwerp: leraren. Net als gewone mensen hebben zij hun on- en hebbelijkheden. En eens in de zoveel tijd brengt de tijd een pracht-exemplaar voort. Dit kwartaal meer over dhr.

Rolf. Een wonderlijke kruising tussen een droge engelse humorist en een vlijmscherpe synicus. Een hoop dreigen dat wel, maar of-ie nou echt in staat was om iemand van 2-hoog uit het raam te gooien? Nee. Hoewel? Lees mee en huiver!

Tegood

Van twee Binders geleden heeft u nog de oplossing van het zoekplaatje tegood. Was het te makkelijk of te moeilijk? Slechts één inzender, maar die kon alleen zonder mededinging zijn oplossing aandragen. Dus geen Lustrum boek

noch een 'collector's SNL-pen. Overigens was zijn antwoord correct: die man op de ezel was ons aller Pater Duindam!

Personalialia

Uit de achterban kwamen dit keer weinig berichten over Myrakel-leden of andere ex-Nicolasianen, zodat het bestuur de schijnwerpers maar weer eens op eigen leden heeft gericht:

Marjolijn van der Veecken vierde haar bruiloft op 23 juni. Het hele bestuur is een beetje jaloers op Jaap Zwaan die met haar in het huwelijksbootje stapte. In het feestblad lezen we onder meer de volgende 'mijmering': (Donderdagavond, 23 juni 1994)

*Ze was nog nooit de koningin van 't bal geweest
en danste d'openingswals nog tamelijk bedeesd,
maar weldra zwierde ze met Jaap in 't rond
- haar voeten raakten nauw'lijks nog de grond -
"Dit is de fijnste avond van het hele jaar,
kom mensen, beentjes van de vloer! en volg ons maar;
de tango, rumba, niets is ons te dol,
de dansvloer moet op RIC vanavond overvol!
Eerst nog een toast en dan gaan w'uit onze bol!"*

Leo Jenneskens is, aldus een aankondiging van de Universiteit Utrecht, voornemens op 21 september in de Aula van het Academieggebouw zijn inaugurele oratie te houden, die de titel draagt:

*Op Weg Naar
Volwassenheid*

Gaarne hadden wij de rubriek hier afgesloten, maar we kunnen niet om twee trieste berichten heen.

Eind juli is de heer **Foederer** overleden op 73-jarige leeftijd. Hij heeft jarenlang als portier gefungeerd, zowel bij de vroegere Pius-MMS, als - na de fusie - bij het SNL.

Een tweede markante persoonlijkheid van de Pius-MMS, actief vanaf 1959 tot ver in de jaren '70, is begin augustus ingeslapen. Zuster **Angeline van Vught**, lerares Aardrijkskunde en later ook conrectrice, is 81 jaar geworden.

Kwartaal-
nieuwsblad
voor oud-
leerlingen
van het
St. Nicolaas
Lyceum

Sint-Nicolaas

Per heden wordt een nieuwe rubriek geopend, onder de verzamelnaam 'Sint-Nicolaas'. Deze term is slechts richtinggevend, en geldt niet als strenge afbakening of randvoorwaarde. De bedoeling is om associaties met dit begrip in woord en beeld kenbaar te maken. Zo kan er een beschrijving van de Belgische stad Sint-Niklaas onder vallen, maar ook een anekdote uit de SNL-activiteiten rond 5 december. De Myrakelleden worden dan ook wederom aangemoedigd een bijdrage toe te sturen, nu voor deze rubriek. Dat zo'n oproep succesvol kan zijn, bewijst de elders weergegeven lijst van 'Rolf'-citaten.

De Amsterdamse Sint-Nicolaaskerk

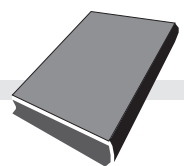
..."Vanuit het Centraal Station Amsterdam binnenlopend, het Damrak en de Prins Hendrikkade overziend, vertoont zich links de Sint-Nicolaaskerk, een barok vreugdevuur boven de sombere zondige buurt van de oude Zeedijk. Meer dan 100 jaar, sedert 1887, domineren de torens en de koepel het hoofdstedelijk havenfront. In de beginjaren, voordat het Centraal Station gebouwd werd, moet de stad er een Venetiaanse aanblik door hebben gehad. In het nog brede IJ met vele zeilschepen spiegelde zich de uitbundige torenbekroningen en rijke gevels met boven het roosvenster het beeld van de bisschop uit Myra. 'Draaiorgelarchitectuur', 'stijlimitatie', zo maar een paar vloeken die principiële kunstontleders in de loop der tijd uitstootten over het huis van onze stadschutspatroun en beschermheilige van schippers en

zeevarenden en bovendien grote kindervriend"... Aldus begint een hedendaagse architect, Cornelis de Jong, in het tijdschrift "Noord-Holland" zijn beschrijving van de kerk. Uiteraard schenkt hij vooral aandacht aan de bouwmeester: A.C. Bleys uit Hoorn (1842-1912). Die bouwde in zijn geboortestad een verwante kruiskoepelkerk, de Sint-Cyriacus. Een kerk die eveneens domineert en in wijde omtrek het stads-silhouet verrijkt.

Een interessante opmerking van de Jong is, dat de kerk aan de Prins Hen drikkade niet de eerste, maar de derde Nicolaaskerk in successie is:

..."Amsterdam heeft drie Sint-Nicolaaskerken gehad. Dat heeft niets te maken met het feit dat jaarlijks enige dubbelgangers van deze bisschop het ware geloof pogen te ondermijnen. De Oude Kerk van Amsterdam, aan het bekende Oudekerksplein, was tot 1578 aan de heilige Nicolaas gewijd, daarna werden op wat brute wijze de beelden verwijderd en de kerk voor protestantse diensten omgebouwd. Aan de Oudezijds Voorburgwal 400 werd een schuilkerk gebouwd, Onze Lieve Heer op Zolder, die als voortzetting van de oude Sint-Nicolaaskerk diende totdat in 1887 de huidige kerk gereedkwam"...

Het interieur van de kerk is gewoonlijk niet te aanschouwen, behalve tijdens de eucharistieviering iedere zondag om 11 uur {red.: niet geverifieerde informatie}. Bouwtekeningen van het fraaie interieur, bijvoorbeeld een achthoekige doopvont, zijn nog immer in het bezit van de kleinzoon van Bleys, die hetzelfde vak uitoefent: Coen Bleys uit Zandvoort.

Gedichten en meer

P. Katoen

Uit een nieuwe dichtbundel van P. Katoen, achter wiens pseudoniem een in de SNeL-binder regelmatig publicerende ex-SNL'er schuilgaat, heeft de redactie een viertal gedichten geciteerd:

elke dag

*elke dag dwaal ik door een dorp
niemand kent mij op de fiets
wie ik achterlaat
vergeet me niet
in de sporen
van mijn vershiet*

Kommer en kwel

*Eens op een dag
had ik zin
in
een aquarel
maar ik vond
mijn waterverfdoos niet

de volgende dag wel*

Dodo

*do
do do
twee tonen vliegen
hoog of laag
in een poppenkast*

Voor een gestorven tante

*ik wil dichter bij je zijn
want veraf heeft geen zin voor mij
ik wil schrijven over jou
met ontzettend veel regels*

dan komt het weer goed tussen ons

Zijn er nog andere taalkunstenaars in ons midden? Wellicht een Mimi die in een speeldoos fladdert, of iemand die een weggelopen neef toedicht? Poëzie is welkom bij de redactie.

Nu we het toch over cultuur hebben, een recente reeks berichten over de franse schrijver Antoine de Saint-Exupéry trok de aandacht van een redactiemedewerker, omdat het boek *Vol de Nuit* van deze auteur ooit gedurende een schooljaar klassikaal bij leraar Bosse werd vertaald. De belangstelling voor 'Saint Ex' berust niet op toeval: op 31 juli 1994 was het 50 jaar geleden, dat deze schrijver annex piloot voorgoed verdween. De berichtgeving over deze met een waas van geheimzinnigheid omgeven verdwijning laat zich als een thriller weg-lezen.

De redactie van de SNL-Binder doet graag mee in deze suspense en zet de (verdraaiing van de) feiten nog even op een rijtje.

Op 31 juli 1944, rond half negen in de ochtend, vertrok een tweemotorige Lightning P-38 van de geallieerde luchtmachtbasis Borgo op Corsica voor een verkenningsvlucht boven het door de Duitsers bezette Frankrijk. Het Amerikaanse toestel werd bestuurd door 'de oudste oorlogspiloot ter wereld', de 44-jarige schrijver van *Le Petit Prince*. Hij verdween aan een heldere zomerhemel zonder een spoor achter te laten... Deze gebeurtenis heeft

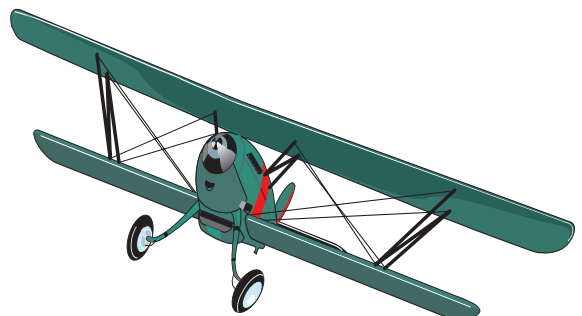
zijn reeds gevestigde reputatie van avonturier zozeer opgewaardeerd, dat *Le Petit Prince* met 40 miljoen exemplaren het 'best verkochte franse boek ooit' werd.

Nadat in 1992 een team van diepzeeduikers de hele baai van Nice had uitgekamd en slechts op de verkeerde wrakken en ook op wat mijnen was gestuit, kwam er nieuwe hoop door het verhaal van de franse vrouw Simone Boudet. Zij was op de bewuste zomerdag in '44 op vakantie in het zuidfranse Carqueiranne, aan de baai van Giens tussen Toulon en Hyères. De vrouw herinnerde zich hoe ze als jong meisje op het strand rond het middaguur een tweemotorig vliegtuig met dubbele staart laag zag overvliegen vanuit het land. Waarna het toestel op enkele kilometers uit de kust met een fontein van water in zee stortte en na enkele ogenblikken verdween. Deze getuigenis won kort daarop enorm aan kracht door het verhaal van ene admiraal Faugère, die vertelde dat hij tijdens een duiktocht in de golf van Giens in 1966 een plunjezak had gevonden. Met daarin onder meer een militaire stafkaart, een Corsicaanse krant van 31 juli 1944 (!), kleurkrijtjes en een zakschaakspel. Saint Ex was een fanatiek schaker.

Wie meent, dat dit gegeven heel simpel heeft geleid tot het localiseren van het vliegtuig en het bergen van de brokstukken en het stoffelijk overschot zit er natuurlijk naast. Dwars door het traceren en optakelen van inderdaad een Allison-motor (waarmee een P-38 is uitgerust) loopt het relaas van Saint Ex bewonderaar Donati, die in 1993 alsnog alle oude dorpsbewoners van Carqueiranne één voor één ondervroeg. Daaruit bleek dat een plaatselijke visser begin september 1944 een in verregaande staat van ontbinding verkerend lijk in zijn netten heeft gevonden. De naamloze dode rust sindsdien op het lokale kerkhof onder een sobere steen bedekt met roze geraniums. Veel zeggend noemen de dorpsbewoners dit 'het graf van de schrijver'.

Behalve het mysterie van zijn persoonlijke noodlot zijn er nog vele vragen over de gebeurtenis zelf. Is zijn toestel beschoten

door de Duitsers? Was er sprake van een motorstoring? Heeft Antoine zelf afscheid genomen van het leven? Of was hij een ordinaire brokkenpiloot? Gezag-hebbende commentatoren, zoals Prof. Buitelaar van de UvA en Harm Hazewinkel (voorzitter Kon. Ned. Vereniging voor Luchtvaart) hebben onlangs in *De Volkskrant* verdere stof tot nadenken aangereikt. Eerstgenoemde plukte citaten uit de romans en brieven van de Saint-Exupéry (zoals: "Ik heb de indruk dat wij op weg zijn naar de zwartste tijden in de wereldgeschiedenis"), laatstgenoemde suggereert dat men misschien beter in de Italiaanse Po-vlakte naar de overblijfselen kan gaan zoeken. Quelle mystère!

Uitspraken van dhr. Rolf, leraar Engels (S.N.L.)

Door Dick Jonker (HBS-B, 1954)

Een van mijn meest geliefde leraren van het S.N.L. - althans wat citaten betreft - is de heer Rolf, leraar Engels. Ik heb het dan over de periode 1948 - 1954, waar wij vanaf de - ik meen - derde klas les van hem kregen. Na het onverwachte tragische overlijden van pater Heijkant (of Heikant) kregen we eerst een jaar les van juffrouw Bezemer, die net zo min orde kon houden als haar voorganger, maar toen kwam Rolf! Die had een als vanzelf sprekende orde. Voeg daarbij zijn onderkoelde humor, die hij met een stalen gezicht te berde bracht, zodat je aanvankelijk niet wist of je wel mocht lachen, en veel sarcasme en cynisme. Ik denk, dat we op die leeftijd er ook rijp voor waren om daarvan te genieten. Ze gingen wel eens ten koste van een leerling, maar als het niet jezelf betrof, ging het erin als zoete koek, een gemakkelijke score dus. Tegenwoordige leerlingen noemen dat "voor paal zetten". We hadden dat tenslotte zelf ook in de gaten. Ik herinner me dat we in de eindexamenklas - dan durf je meer en ook de verhouding tot de leraar verandert - toch eens, in zo'n gesprek dat zomaar ontstaat en niets met de les te maken heeft, hebben gezegd, dat we niet alle grappen en grollen van hem konden waarderen omdat hij soms op de persoon speelde. Hij reageerde niet boos of defensief, maar accepteerde onze kritiek en nader hand meenden we stellig, dat het minder of niet meer voorkwam. Maar hij bleef groots!

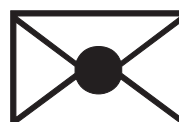
Ik weet niet, of ik er in de vierde ofwel in de vijfde mee ben begonnen, maar op een gegeven moment had ik onder mijn boek een blaadje, waarop ik stiekem zijn markante uitspraken noteerde. Inmiddels zelf al jaren in het onderwijs werkzaam weet ik dat je oude rotten wel even maar niet lang voor de gek kan houden. Dus ben ik met terugwerkende kracht dan ook niet ver baasd, dat op enig moment mijnheer Rolf in de gaten kreeg, dat ik zat te schrijven als de les er geen aanleiding toe gaf. Weg was mijn blaadje. Ik heb toen als de bliksem thuis uit m'n hoofd opgeschreven, wat ik me nog herinnerde, en verder mijn collectie genoteerd op willekeurige bladzijden van mijn schoolagenda. Immers het eeuwige spel tussen leraar en leerling moest toch doorgaan. Ik kan niet ontkennen, dat ik tot op de dag van vandaag in mijn lespraktijk gebruik maak van sommige van zijn uitspraken, terwijl bepaalde aspecten van zijn stijl van lesgeven voor mij een voorbeeld zijn gebleven (ik geef geen Engels)

- 01 Dit boekje is ingericht voor de Westeuropese cultuur.
- 02 Nu krijgen we de anglist Koopman.
- 03 Een stelletje mestpiraten zijn jullie.
- 04 Als een appelflap wordt u aan de koning gepresenteerd:

- "Koning, ziehier uw onderdaan," gepresenteerd is hier "presented".
- 05 Met een zielig optimisme huppelt u blijmoedig naar de verdommenis toe.
 - 06 Als we vlug zijn, kunnen we Koopman nog net voor zijn grote middagdut pakken.
 - 07 Ik heb nog nooit zo'n draaiorgel gezien.
 - 08 (tegen een leerling die met z'n broodtrommel zat te spelen) Hij heeft een oude doos, waarin z'n opa nog gespuugd heeft. Als je erin likt, proef je opa nog.
 - 09 U staat daar als een gemechaniseerde mummie.
 - 10 O, dacht u dat? Nou, borstel dat maar uit uw hoofd.
 - 11 Wat een tuinhark!
 - 12 Welke godslasteringen er deze les al geuit zijn, kan niet door al het zeewater worden wegge wassen.
 - 13 Nog meer vragen? U kunt 't zo knots niet bedenken of ik heb 'n antwoord.
 - 14 Thans komt de constructie Schouten. Pas op, doen je remmen 't wel goed?
 - 15 Een grasnikker bent u!
 - 16 De uitgemergelde Judas!
 - 17 Leest u even op in het Engels, althans wat u Engels noemt.
 - 18 Knarst u even verder.
 - 19 Zo zout heb ik 't nog niet gedineerd.
 - 20 De kap, waarin u uw verstand stopt, als het koud is, heet "cap".
 - 21 In zijn snor smiespelen.
 - 22 De doorgewinterde schoft!
 - 23 (over zichzelf) Het voorbeeld van de ideale plichtsbetrachtende Hollandse student.
 - 24 Zit er eentje op de bank te krassen. Thuis zitten ze op sinaasappelkisten en uit pure jaloezie zit hij hier de bank kapot te maken.
 - 25 Ik blijf u vrienden noemen, ondanks alles.
 - 26 Dan moet u in uzelf treden en zeggen: "Heer, ik ben een schoft."
 - 27 U liegt voortreffelijk.
 - 28 Nu hebt u de zeldzame kans in uw leven om te tonen, dat u niet zo'n ellendeling bent als u wilt doen voorkomen.
 - 29 Een missionaris bij de negers in Afrika heeft 't niet zo rot als ik.
 - 30 Voeg daarbij een uitspraak als schuurpapier en u komt wel tot 'n punt of vijf.

P.S. Er zijn ook andere mede-leerlingen, die destijds citaten-collecties hebben aangelegd.

Laat maar komen in Postbus 1089 te Almere!

*Laat ze maar komen:
Postbus 1089 te Almere!*

Colofon

Uitgave

SNL-binder is een kwartaal-uitgave van de oud-leerlingen vereniging van het SNL: 'Myrakel'

Voorzitter

G. Lammers

Redactie

C. Smit
M. vd Veecken

Layout

K. van Langen

Corr. adres

Postbus 1089
1300 BB
Almere